

Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás.

Abban az időben:

Jézus Szamaria egyik városába, Szikárba érkezett, közel ahhoz a földhöz, amelyet Jákob adott fiának, Józsefnek. Ott volt Jákob kútja. Mivel Jézus útközben elfáradt, leült a kútnál. Az idő dél felé járt.

Közben odajött egy samariai asszony, hogy vizet merítsen. Jézus megkérte: „Adj innom!” Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. Az asszony elcsodálkozott: „Hogyan kérhetsz te, zsidó létedre tőlem, samariai asszonytól inni?” A zsidók ugyanis nem érintkeznek a samaritanusokkal.

Jézus így felelt: „Ha ismernéd Isten ajándékát, és tudnád, hogy ki mondja neked: »Adj innom!«, inkább te kérnéd őt, és ő élő vizet adna neked.”

Az asszony ezt felelte: „Uram, hiszen vödröd sincs, a kút pedig mély. Honnan vennéd az élő vizet? Csak nem vagy nagyobb Jákob atyánknál, aki nekünk ezt a kutat adta, amelyből ő maga is ivott, meg a fiai és az állatai?”

Jézus erre megjegyezte: „Mindaz, aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik. De aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, nem szomjazik meg soha többé. Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.”

Erre az asszony megkérte: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne legyek szomjas, és ne kelljen ide járnom vizet meríteni!”

Jézus így szólt: „Menj, hívd a férjedet, és jöjj ide!”

Az asszony ezt felelte: „Nincs is férjem!”

Mire Jézus: „Jól mondod, hogy nincs férjed. Mert öt férjed volt, és akid most van, az sem a férjed. Ezt helyesen mondtad."

Ekkor így szólt az asszony: „Uram, látom, hogy próféta vagy! Atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálem az a hely, ahol imádni kell őt."

Jézus ezt felelte: „Hidd el nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor az Atyát nem itt és nem is Jeruzsálemben fogjátok imádni. Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi pedig azt, akit ismerünk, hiszen az üdvösség a zsidóktól ered. De eljön az óra, sőt már itt is van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát. Mert az Atya ilyen imádókat vár. Isten ugyanis Lélek, ezért akik őt imádják, lélekben és igazságban kell imádniuk."

Az asszony így szólt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek. Ha majd eljön, ő tudtunkra ad mindent."

Erre Jézus kijelentette: „Én vagyok az, aki veled beszélek."

Tanítványai éppen visszaérkeztek, és meglepődtek, hogy asszonnyal beszélget. De nem kérdezte meg egyikük sem: „Mit akarsz tőle?", vagy: „Miért beszélgetsz vele?"

Az asszony pedig otthagya korsóját, elsietett a városba és elmondta az embereknek: „Gyertek, nézzétek meg azt az embert, aki mindent elmondott, amit tettem! Lehet, hogy ő a Krisztus?" Ki is jöttek a városból, és odagyûltek köréje.

Közben a tanítványok megkínálták őt: „Mester, egyél!" Jézus azonban ezt mondta nekik: „Van nekem olyan ételem, amelyről ti nem tudtok!" Erre a tanítványok kérdezgetni kezdték egymást: „Talán valaki hozott neki ennivalót?" De Jézus megmagyarázta: „Az én ételem az, hogy megtegyem annak akaratát, aki engem küldött, és hogy befejezzem az ő művét. Ugye, azt mondjátok: Még négy hónap, és itt az aratás. Íme, én azt mondom nektek: Emeljétek fel szemeteket és nézzétek a földeket, aranysárgák már, készek az aratásra. Az arató elnyeri most jutalmát: Begyûjti a termést az örök életre, hogy aki vetett, együtt örülhessen azzal, aki arat.

Mert igaza van a közmondásnak: Az egyik vet, a másik arat. Én azért küldtelek titeket, hogy learassátok, amivel nem ti fáradtatok. Mások fáradoztak, ti pedig az ő munkájukba álltatok be."

Abból a városból, a szamaritánusok közül sokan hittek benne, mivel az asszony tanúsította: „Mindent elmondott, amit tettem." Mikor azután kijöttek hozzá a szamaritánusok, megkérték őt, hogy maradjon náluk. Ott is maradt két napig. Ezután így szóltak az asszonyhoz: „Most már nem a te szavadra hiszünk. Hallottuk őt mi magunk is, és tudjuk, hogy valóban ő a világ Üdvözítője."

Ezek az evangélium igéi.

Rövidebb forma:

EVANGÉLIUM Jn 4, 5-15. 19b-26. 39a. 40-42

Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás.

Abban az időben:

Jézus Szamaria egyik városába, Szikárba érkezett, közel ahhoz a földhöz, amelyet Jákob adott fiának, Józsefnek. Ott volt Jákob kútja. Mivel Jézus útközben elfáradt, leült a kútnál. Az idő dél felé járt.

Közben odajött egy szamariai asszony, hogy vizet merítsen. Jézus megkérte: „Adj innom!" Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. Az asszony elcsodálkozott: „Hogyan kérhetsz te, zsidó létedre tőlem, szamariai asszonytól inni?" A zsidók ugyanis nem érintkeznek a szamaritánusokkal.

Jézus így felelt: „Ha ismernéd Isten ajándékát, és tudnád, hogy ki mondja neked: Adj innom!«, inkább te kérnéd őt, és ő élő vizet adna neked."

Az asszony ezt felelte: „Uram, hiszen vödröd sincs, a kút pedig mély. Honnan vennéd az élő vizet? Csak nem vagy nagyobb Jákob atyánknál, aki nekünk ezt a kutat adta, amelyből ő maga is ivott, meg a fiai és az állatai?”

Jézus erre megjegyezte: „Mindaz, aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik. De aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, nem szomjazik meg soha többé. Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.”

Erre az asszony megkérte: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne legyek szomjas, és ne kelljen ide járnom vizet meríteni. Látom, hogy próféta vagy! Atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálem az a hely, ahol imádni kell őt.”

Jézus ezt felelte: „Hidd el nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor az Atyát nem itt és nem is Jeruzsálemben fogjátok imádni. Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi pedig azt, akit ismerünk, hiszen az üdvösség a zsidóktól ered. De eljön az óra, sőt már itt is van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát. Mert az Atya ilyen imádókat vár. Isten ugyanis Lélek, ezért akik őt imádják, lélekben és igazságban kell imádniuk.”

Az asszony így szólt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek. Ha majd eljön, ő tudtunkra ad mindent.”

Erre Jézus kijelentette: „Én vagyok az, aki veled beszélek.”

Abból a városból a szamaritánusok közül sokan hittek benne. Mikor kijöttek hozzá a szamaritánusok, megkérték őt, hogy maradjon náluk. Ott is maradt két napig. Ezután így szóltak az asszonyhoz: „Most már nem a te szavadra hiszünk. Hallottuk őt mi magunk is, és tudjuk, hogy valóban ő a világ Üdvözítője.”

Ezek az evangélium igéi.
